

La Llei de Transitorietat: un cop d'ull (i 4a part)

written by Redacció Unilateral | 1 de setembre de 2017

Arribem a la darrera part d'aquesta anàlisi succinta de la **Llei de Transitorietat jurídica i fundacional de la República (LTR)**.

Finances

El Títol VI, tracta de les Finances, i s'estén al llarg de l'article 80 al 84. Curiosament, en l'exposició de motius no hi ha cap referència a aquest títol. En tot cas, estableix la preeminència de la Generalitat com a autoritat tributària, de la seguretat social, pressupostària, duanera, cadastral.

Particularment rellevant és l'article 82, on es determina que l'Estat català succeeix el Regne d'Espanya en els drets i obligacions de caràcter econòmic i financer **en els termes que s'acordin amb aquest**. Aquestes darreres paraules són altament significatives, ja que pressuposen que ha d'existir una negociació sobre quina part del deute espanyol assumirà la República de Catalunya, si hi ha acord, lògicament.

Procés constituent

El Títol VII, el darrer, és tot ell una novetat, atès que s'ocupa del procés constituent, que s'activarà un cop es produeixi la victòria de l'independentisme en el referèndum.

Aquest procés constituent es divideix en tres fases: una de participativa, l'assemblea constituent i la ratificació per via referendària.

La fase participativa consistirà d'un procés deliberatiu en l'àmbit sectorial i territorial, i la subsegüent convocatòria d'un **Fòrum Social Constituent (FSC)** format per representants de la societat civil i dels partits polítics. També es crearà,

per part del Govern, un **consell assessor** d'experts nacionals i internacionals, per aconsellar la societat civil organitzada.

El FSC, recollint els debats de la fase deliberativa, ha de debatre i formular un conjunt de preguntes sobre els principis i qüestions generals de la futura Constitució, que hauran de ser resoltes per la ciutadania mitjançant un procés de participació ciutadana. El resultat d'aquest procés *"constituirà un mandat que vincula políticament l'Assemblea constituent"*. A ningú no se li escapa que el pols en aquest procés participatiu sobre *temes calents* serà enorme. Per exemple, el tema de l'exèrcit i la defensa. Hi ha el risc que determinats sectors comencin una escalada de demandes *freakies*, que podrien convertir la nova Constitució en una veritable enciclopèdia extensíssima. Convindria fer un esforç de síntesi, no fos cas que es fes el ridícul volent convertir la nova Carta Magna en la més superguai del món mundial. En aquest sentit, és realment tranquil·litzador que hi hagi un límit temporal a aquesta etapa, de sis mesos, posteriors a la proclamació del resultat del referèndum. Això vol dir entre març i abril del 2018.

A continuació, es dissol el Parlament, l'escollit en les eleccions del 27 de setembre del 2015, i es convoquen eleccions constituents. La nova Assemblea Constituent tindrà el mateix nombre de diputats que el Parlament (135). L'elecció es fa seguint el règim electoral ordinari. Gaudeix d'uns plens poders per redactar la nova Constitució, tenint en compte allò que s'ha aprovat en el procés participatiu previ. Un cop hi ha un acord sobre un projecte de Constitució, aquest ha de ser aprovat per una majoria de 3/5 parts de l'Assemblea en primera instància o per majoria absoluta en segona votació. En cas que no s'assoleixi, es continua negociant fins que es presenti un projecte que l'obtingui.

Un cop aprovada per l'Assemblea Constituent, el projecte constitucional entra en la tercera i darrera fase, que és la celebració d'un referèndum ratificatori per part de la

ciutadania. Tot sembla indicar que aquest tindrà lloc cap als mesos de setembre o octubre del 2018. Si s'aprova, es dissol l'Assemblea Constituent i es convoquen les eleccions ordinàries, seguint els mecanismes ja establerts en la Constitució aprovada.

Disposicions finals

La LTR conté tres disposicions finals. La primera es refereix a la possibilitat de la seva reforma. La segona, a les sol·licituds de nacionalitat.

La tercera, i la més rellevant, es refereix a la seva entrada en vigor. Un cop aprovada i publicada en el Diari Oficial de la Generalitat, entrarà en vigor quan es compleixi el que estableix l'article 4.4 de la **Llei de Referèndum d'autodeterminació de Catalunya**.

Aquest article estableix que la declaració de la Independència de Catalunya i l'inici del procés constituent, es farà dins dels dos dies després a la proclamació dels resultats del referèndum (de l'1-0) per la Sindicatura electoral, sempre que del recompte de vots vàlidament emesos n'hi hagi més d'afirmatius que de negatius.